

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: P. V., narozený X, bytem X,
zastoupený: JUDr. Emil Flegel, advokát se sídlem K Chaloupkám
3170/2, 106 00 Praha 10,

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, obor dopravy a silničního
hospodářství, IČ 70890366, se sídlem Škroupova 1760/18, 301 00
Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 3.1.2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2022 č. j. PK-DSH/10762/22,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2022 č. j. PK-DSH/10762/22 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** ze dne 3.1.2023 doručenou soudu téhož dne prostřednictvím datové schránky se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného, tj. Krajského úřadu Plzeňského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 2.12.2022 č. j. PK-DSH/10762/22, jehož kopie byla připojena k žalobě, a jímž bylo dle § 90

odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rokycany, odboru dopravy (dále jen **správní orgán I. stupně**), č.j. MeRo/32379/OD/22 ze dne 13.7.2022, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o provozu na pozemních komunikacích**) v souvislosti s porušením ust. § 3 odst. 3 písm. a) téhož zákona, za což mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 30.000,- Kč (slovy třicetisícokorunčeských), správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 14 měsíců, a zároveň mu byla rozhodnutím uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000,- Kč (slovy jedentisícokorunčeských).

2. V **žalobě** žalobce nejprve uvedl, že napadené rozhodnutí je nezákonné a dále popsal skutkový stav stejně, jako jej popsal ve vyjádření správnímu orgánu, tedy, že dne 23.9.2021 s lesním inženýrem B. prováděl samovýrobu dřeva v prostoru přiděleném Hajným B., kam je odvezla časně ráno při cestě do práce jeho manželka J. V.. Během celého dne, kdy byla prováděna samovýroba dřeva, vypil dvě piva, stejně jako Ing. B.. Zhruba v 16:35 je manželka vyzvedla na určeném místě a odvážela do místa jeho a manželčina bydliště Dobřív 19, 33844. Při nastupování do vozu se manželka ptala, zda má i nadále řídit, odpověděl, že ano, protože se obával, že bych mohl v případě kontroly nadýchat nějaké malé množství alkoholu. Po cestě je manželka přesvědčovala, zda by někdo neměl chuť zastavit se na jejím oblíbeném místě, kde ráda sbírá houby a podívat se, jestli nějaké nenajdou. Ing. B. souhlasil, on byl proti a řekl, že je unavený a počká v autě. Po zastavení na výjezdu z lesní cesty při pravé straně vozovky cca 600 metrů nad místem označeným hlídkou v úředním záznamu manželka zastavila a odešla s Ing. B. na sběr hub, v čase přibližně 16:45. Když zůstal ve vozidle sám, přesedl si na sedadlo řidiče, protože se dá lehce sklopit do ležící polohy a pustil si ve voze rádio pootočením klíčku do první polohy, kdy se rozsvítí i světla pro denní svícení. Po chvilce dostal chuť na cigaretu a vystoupil z vozidla, z levé strany lesa vyšel houbař se svojí rodinou, se kterým se dal do řeči, smál se, že udělal dobře, že leží v autě, protože houby moc nerostou. Mezi tím projela dvě vozidla, Škoda Felicia kombi zelené barvy a škoda Fabia bílé barvy. Po vykouření cigarety se usadil zpět do vozidla, houbaři odešli na pravou stranu lesa. Před 17 hod. přijela hlídka policie, zastavila okýnkem řidiče u jeho okna, které měl stažené, pustila výstražné majáky a policista bez jakéhokoliv pozdravu, zákonné výzvy vyžadoval povolení k vjezdu. Toto mu předložil, ale bez jakéhokoliv dlouhého čtení mu sdělil, že povolení je neplatné. Po chvilce se vrátil policista, který prováděl jeho lustraci a oznámil mu, že mu zadržuje řidičský průkaz, protože na něj má blokaci a na nic jiného se již dále neptal. Sdělil mu pouze, že si žádné blokace není vědom a nikdy mu nebylo doručeno žádné oznámení o odebrání řidičského průkazu. Na to mu bylo pouze sděleno, že zřejmě nepřebírá poštu. Policista odešel i s kolegyní do služebního vozidla sepsat oznámení o zadržení řidičského průkazu, pro cca 10 minutách se vrátil a trval na podpisu oznámení o přestupku a zadržení řidičského průkazu. Zadržení řidičského průkazu mu bez jakéhokoliv zdráhání podepsal, ale oznámení o přestupku podepsat odmítl. Policista mu řekl, že se ke skutku má vyjádřit v rámečku pro vyjádření, což po chvilce přesvědčování udělal. Když vyjádření provedl, bylo mu sděleno, že jej musí podepsat, ale že se jedná o podpis jen jeho vyjádření, nikoliv souhlasu se spáchaným přestupkem.
- Byl z celé události velice překvapený a v šoku, protože představa, že by byl zastavený v době, kdy mu byl údajně vyslovený zákaz řízení, by měl pro něho jako držitele zbrojního průkazu, zbrojní licence, fatální důsledky. Zbrojní licence a průkaz živí jeho i manželku, je odpovědný

zástupce dalších třech společností, které by při takovém důsledku o licenci přišly. Neprodleně po tomto zážitku si zjistil veškeré podrobnosti o jeho blokaci, a aby se vše urychleně dalo do pořádku, podstoupil hned následující týden psychologické vyšetření řidičů a přezkoušení v autoškolě, kdy mu byl následně vydán nový řidičský průkaz. Protože neproběhlo žádné poučení, nikdo mu na místě nevysvětlil, co bude dále probíhat, považoval celou věc za uzavřenou splněním všech podmínek pro vydání nového ŘP. Dále namítal, že ač byl údajně jako řidič podezřelý ze spáchání přestupku kontrolován hlídkou PČR, nebyla provedena dechová zkouška na přítomnost alkoholu, nebyl proveden ani jediný kamerový či fotografický záznam jeho osoby, stojícího vozidla na přesném místě. Místo takového dokumentu je ve spise pouze fotografie jakési cesty, která v žádném případě neodpovídá místu události a pravděpodobně je focena v jiný den i čas, než se celá událost odehrála. Místo označené na mapě neodpovídá místu, kde se událost odehrála, v úředním záznamu ani v oznámení o přestupku není uvedeno, odkud a kam mělo vozidlo jet, když dle tvrzení policie bylo vozidlo v pohybu.

Rovněž žalobce namítal, že prvoinstanční správní orgán ve věci vyslechl pouze policisty, jejichž věrohodnost a postup žalobce konkrétním způsobem zpochybnil, a neprovedl navržené důkazy, ale pokud důkazním návrhům nevyhoví, je ve svém rozhodnutí povinen vyložit proč, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl, resp. pro základ svých skutkových zjištění je nepřevzal a to řádným a přezkoumatelným způsobem. Prvoinstanční správní orgán účelově provedl pouze výslechy svědků v neprospěch žalobce a naopak bezdůvodně neprovedl výslech jím navržených

svědků, ačkoliv provedení takových důkazů nic nebránilo. Žalovaný pak postup prvoinstančního správního orgánu bezvýhradně převzal a jako správný potvrdil, přičemž svůj závěr postavil na tom, že „*odvolatel dle svých slov o pravomocně uloženém zákazu nevěděl, neměl tedy důvod se vyhýbat řízení a nechat za sebe řídit jiné*“ - ačkoliv žalobce výslovně uvedl, že vozidlo nechtěl řídit proto, že požil alkohol, takže „*důvod se vyhýbat řízení a nechat za sebe řídit jiné*“ měl a přesedl si na sedadlo řidiče, protože se dá lehce sklopit do ležící polohy (z čehož implicitně vyplývá, že sedadlo spolujezdce se z nějakého důvodu takto lehce sklopit nedalo). Také žalovaný uvedl, že „*odvolatelova skutková verze nebyla uplatňována konstantně od okamžiku silniční kontroly*“, tedy jinými slovy „obviněný se začal hájit pozdě“. Žalobce také odkázal na příslušné rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS), které dle jeho názoru nebyly při rozhodování správních orgánů zohledněny. Závěrem žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2022 i předcházejícího rozhodnutí ze dne 13.7.2022 a také uložit žalovanému povinnost uhradit mu náklady řízení bez specifikace.

3. Součástí žaloby byla i žádost o přiznání odkladného účinku žaloby, o níž bylo usnesením zdejšího soudu č.j. 16 A 1/2023-28 ze dne 2.2.2023 rozhodnuto tak, že návrh na přiznání odkladného účinku se zamítá.
4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 2.12.2022 č. j. PK-DSH/10762/22** bylo žalovaným dle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, č.j. MeRo/32379/OD/22 ze dne 13.7.2022, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku, jak uvedeno v bodě 1. výše. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že dne 23.9.2021 v 17.00 hod. žalobce řídil, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění příslušné skupiny vozidel, osobní motorové vozidlo tov. zn. Mitsubishi, RZ X, na pozemní komunikaci v CHKO Brdy, v lokalitě s názvem „u Němých“, ve směru jízdy k zámečku „Tři Trubky“ v místě vymezeném souřadnicemi GPS 49°42'3.996"N 13°47'47.109"E. S žalobcem bylo sepsáno oznámení přestupku, které

podepsal, přičemž uvedl: „Místo zastavení - lesní cesta (výjezd na místní komunikaci).“ Oznámení přestupku spolu se spisovou dokumentací bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 30.9.2021 (poznámka soudu: od Policie ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Rokycany, Obvodní oddělení Hrádek, dále jen **Policie ČR**). Správní orgán I. stupně na základě doložených podkladů vydal dne 12.10.2021 příkaz, proti němuž si žalobce podal odpor. Správní orgán I. stupně proto pokračoval v řízení a předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 24.11.2021. Z tohoto jednání žalobce omluvil jeho zaměstnavatel z důvodu dlouhodobějšího školení v zahraničí. Správní orgán I. stupně proto předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 6.1.2022, který se k nařízenému jednání dostavil a k věci se odmítl vyjádřit. Teprve dne 20.1.2022 správní orgán I. stupně obdržel písemné vyjádření žalobce, v němž uvedl, že vozidlo neřídil, vozidlo řídila jeho manželka, která si s jeho kolegou odběhla do lesa na houby a on mezitím v zaparkovaném vozidle odpočíval. Navrhl provést výslech své manželky a provést jako důkaz písemné výpovědi pana Ing. V. B. a pana M. Š., které avizoval doložit do 15 dnů, leč neučinil tak. Správní orgán I. stupně nařídil další termín ústního jednání, na které předvolal jako svědka prap. V., žalobce se k jednání bez omluvy nedostavil a po provedení ústního jednání dne 24.2.2022 vydal rozhodnutí, proti němuž podal žalobce odvolání. Poté odvolací správní orgán, tj. žalovaný, na podkladě podaného odvolání prvé rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přestupku zrušil a věc mu vrátil k novému projednání, když správnímu orgánu I. stupně vytkl zjm. nedostatečné vymezení a zjištění místa spáchání přestupku. Správní orgán I. stupně proto pokračoval v řízení a nařídil ústní jednání na den 13.7.2022. Vzhledem k tomu, že se žalobce k jednání nedostavil ani se z něj neomluvil, provedl správní orgán I. stupně ústní jednání v jeho nepřítomnosti, při kterém byla vyslechnuta svědkyně nrap. Bc. P. V.. Správní orgán I. stupně následně dne 14.7.2022 (*ze dne 13.7.2022*) vydal rozhodnutí, které bylo žalobci doručeno dne 29.7.2022 na adrese trvalého pobytu a dne 28.7.2022 na adrese označené v oznámení přestupku jako doručovací. Odvolání proti rozhodnutí ze dne 14.7.2022 bylo vyhodnoceno jako včasné a přípustné.

Žalovaný se vyjádřil k odvolacím námitkám žalobce a po přezkoumání rozhodnutí v plném rozsahu dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Ohledně namítaných vad v doručování k ústnímu jednání na den 13.7.2022, jakož i dalších písemností, učinil žalovaný dne 21.10.2022 dotaz na Českou poštu, s.p. ohledně správnosti doručování písemností a bylo sděleno, že adresátovi, tj. žalobci, byly na obou adresách zanechány jak poučení, tak vlastní výzvy České pošty, s. p. Poté žalovaný písemností ze dne 3.11.2022 vyrozuměl žalobce o možnosti vyjádřit se v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu k podkladům rozhodnutí, který této možnosti využil a uvedl, že předmětná písemnost zdejšího správního orgánu ze dne 3.11.2022 mu byla vydána bez předložení dokladu totožnosti (to jen pro ilustraci způsobu doručování), dále uvedl, že ukládací poštou pro X není pošta Březnice, vzdálená několik km, ale pošta Drahenice. Pokud však dojde ke změně ukládací pošty, mělo by to být vyznačeno na výzvě, což v daném případě nebylo. Obdobný případ je pobočka České pošty Čimelice. Tato pošta v jednom případě vydala zásilku cizí osobě, kterou potkala u branky s tím, že ji tato osoba předá.

Žalovaný se předně zabýval správností doručování předvolání k ústnímu jednání na den 13.7.2022. Protože do oznámení přestupku uvedl žalobce doručovací adresu X, správní orgán I. stupně mu proto předvolání k ústnímu jednání doručoval jak na tuto adresu, tak z procesní opatrnosti i na adresu trvalého pobytu, který má hlášen na adrese X s odkazem na § 20 odst. 1 a § 23 odst. 1, 3-5 správního řádu s tím, že správní orgán I. stupně postupoval obezřetně, pokud písemnosti zasílal vedle adresy pro doručování žalobci duplicitně též na adresu trvalého

pobytu. Dle doručky založené ve spise nebyl žalobce na adrese pro doručování dne 20.6.2022 zastižen, proto mu byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky spolu s poučením a zásilka byla od tohoto dne připravena k vyzvednutí, ale protože si ji nevyzvedl, byla doručena fikcí ve čtvrtek 30.6.2022 a 4.7.2022 v 10:30 hod. vhozena na uvedené adrese do jeho poštovní schránky; zásilka byla uložena na ukládací poště Březnice, ta je vzdálena od obce X cca 4 km, proto není důvod pochybovat o tom, že se jedná o vhodnou ukládací poštu. Jak ostatně vyplývá z obálek k žalobcovým podáním, využívá tuto poštovní pobočku k odesílání většiny podání doručovaných v tomto řízení. Také bylo konstatováno, že na adrese trvalého pobytu X dle doručky založené ve spise nebyl žalobce dne 14.6.2022 zastižen, proto mu byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky spolu s poučením a zásilka byla od 15.6.2022 připravena k vyzvednutí, protože si ji nevyzvedl, byla doručena fikcí v pondělí dne 27.6.2022 a 29.6.2022 v 9:30 hod. vhozena na uvedené adrese do jeho poštovní schránky. Podmínky pro uplatnění fikce doručení byly v obou případech splněny a skutečnost, že se žalobce s předvoláním fakticky seznámil nejpozději dne 11.7.2022 pak potvrzuje skutečnost, že tento den podal na poště Březnice k poštovní přepravě omluvu z jednání nařízeného na den 13.7.2022, tedy inkriminované předvolání mu bylo prokazatelně i v materiálním smyslu doručeno.

Správní orgán I. stupně nepochybil, když provedl dokazování dne 13.7.2022 na ústním jednání v nepřítomnosti žalobce, neboť jeho omluva předaná k poštovní přepravě dne 11.7.2022 nebyla náležitá, nebyla včasná a především nebyla nijak doložena, s odkazem na rozsudek NSS ze dne 21.6.2013, č. j. 6 As 25/2013 – 23. Žalobce omluvu z důvodu zahraniční dovolené zaslal správnímu orgánu až 2 dny před termínem ústního jednání, ač o důvodu, který mu v účasti na jednání bránil, musel vědět s předstihem. I za situace, kdy si předvolání na pobočce pošty žalobce nevyzvedl, s předvoláním se mohl seznámit na doručovací adrese již 4.7.2022, kdy mu zásilka obsahující předvolání byla vhozena do schránky, na adrese trvalého pobytu pak ještě dříve. I kdyby však byla omluva včasná, nebyla by tak jako tak akceptovatelná, neboť žalobce důvod, který mu bránil v účasti na jednání, nijak nedoložil, a to ani dodatečně, proto lze uzavřít, že se o možnost být přítomen dokazování a klást svědkyni otázky svým procesním postupem sám připravil. Žalobcovy úvahy v tom smyslu, že mu správní orgán I. stupně záměrně ztěžoval účast na jednání, proto nejsou důvodné.

Žalovaný nad rámec nutného odůvodnění doplnil, že nepřehlédl, že žalobce v řízení vedeném u Krajského úřadu Jihočeského kraje pod sp. zn. ODSH 98983/2019/jary1 S03 v odvolání uváděl jako svoji kontaktní adresu v Thajsku přesto, že své odvolání odesílal z pošty Březnice, proto jeho nedoložené omluvy, stejně jako zpochybňování procesu doručování písemností v nyní posuzované věci, je spíše projevem procesních obstrukcí, než snahou o hájení procesních práv. Proto žalovaný v procesním postupu správního orgánu I. stupně neshledal žádné pochybení.

Rovněž žalovaný konstatoval na podkladě žalobcových námitek, že na základě uvedených důkazů má za spolehlivě prokázané, že odvolatel v lokalitě U Němých řídil motorové vozidlo bez řidičského oprávnění. Odvolatelovu obhajobu, uplatněnou až v průběhu řízení teprve

po provedení ústního jednání, vyvrací věrohodné výpovědi policistů. Z oznámení přestupku, které je žalobcem podepsáno, kde je čitelně uveden popis skutku, je výslovně uvedeno, že odvolatel řídil vozidlo přesto, že má platnou blokaci řidičského oprávnění. Odvolatel se proti tomuto skutkovému tvrzení v oznámení přestupku neohradil, naopak uvedl: „*Místo zastavení - lesní cesta (výjezd na místní komunikaci)*“ Do potvrzení o zadržení řidičského průkazu, v němž je rovněž označen za řidiče, se odvolatel nevyjádřil, řízení vozidla nerozporoval a potvrzení

bez výhrad podepsal. Správní orgán I. stupně dále vyšel z výpovědi policisty prap. V. a prap. Bc. V.. Z výpovědí obou policistů shodně vyplynulo, že v oblasti CHKO Brdy v lokalitě U Němých prováděli kontrolu oprávněnosti vjezdu motorových vozidel, přičemž ke kontrole zastavili vozidlo, které jelo po místní komunikaci se zpevněným povrchem proti nim. Řidič na pokyn k zastavení vozidlo zastavil před čelem služebního vozidla, byl ve vozidle sám. Odvolatel předložil všechny potřebné doklady, avšak lustrací bylo zjištěno, že má platnou blokaci řidičských oprávnění, načež uvedl, že o pozbytí řidičského oprávnění neví. Poprvé vozidlo zahlédli na vzdálenost cca 100 m, když vyjíždělo ze zatáčky a blížilo se k jejich vozidlu. V průběhu kontroly okolo jela jiná vozidla, žádné však nekontrolovali. Na místě silniční kontroly krom řidiče a členů hlídky nikdo jiný nebyl. Souřadnice místa silniční kontroly uvedená v úředním záznamu byla zjištěna služebním telefonem. Shodné údaje, leč ve stručnější podobě vyplývají i z úředního záznamu Policie ČR. Blokace řidičského oprávnění je pak prokazována evidenční kartou řidiče a rozhodnutí Městského úřadu Tábor a Krajského úřadu Jihočeského kraje s doručenkami a vyznačenými doložkami právní moci, na základě nichž odvolatel v důsledku uloženého zákazu činnosti, který byl již vykonán, pozbyl řidičská oprávnění.

Dále bylo uvedeno, že v daném případě jsou výpovědi policisty a policistky prosté rozporu jak navzájem, tak v porovnání s ostatními podklady, a to včetně těch, do nichž se mohl odvolatel vyjádřit - oznámením přestupku a potvrzením o zadržení řidičského průkazu. Výpovědi policistů jsou logické, oba navíc uvedli, že odvolatele osobně neznají, údaje GPS o místě silniční kontroly uvedené v úředním záznamu odpovídají dané lokalitě a inkriminované místní pozemní komunikaci. Současně je z mapy založené na č.l. 11 a 12 spisu zřejmé, že tvrzení prap. V., že odvolatele poprvé spatřil na vzdálenost cca 100 m, když vyjížděl ze zatáčky, odpovídá terénu dané lokality. Odvolatel v průběhu řízení poukazoval na to, že policisté nemusejí být objektivní, neboť jeho žena kdysi pracovala na Policii ČR, avšak neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by měly nasvědčovat tomu, že by tato okolnost mohla mít na posouzení věci vliv. Odvolatel v průběhu řízení tvrdil, že se jej policista ptal, zda je puškařem z X, což prý má dokazovat, že věděl, o koho se jedná. V tomto směru je však třeba říci, že lustrací na místě bylo zjištěno (viz. úřední záznam), že odvolatelem řízené vozidlo je registrováno na společnost Puškařství, s. r. o. z X. Bylo by proto logické, pokud by se jej policista zeptal, zda je puškařem z X. To naopak svědčí tomu, že policista nevěděl, kdo je odvolatel, jinak by se o tom nemusel ujišťovat a ani není důvod nevěřit oběma svědkům, že k odvolateli žádný osobní vztah nemají a nejsou vůči němu zaujatí.

Žalovaný také uvedl, že vyhodnotil tvrzení policistů jako věrohodná, skutková tvrzení odvolatele věrohodně nevyznívají, když dle jeho slov o pravomocně uloženém zákazu nevěděl, neměl tedy důvod se vyhýbat řízení a nechat za sebe řídit jiné. Na místě samém řízení vozidla nezpochybňoval, naopak se v oznámení přestupku zmiňoval o „místě zastavení“, z čehož lze soudit, že byl policisty skutečně za jízdy zastaven. Rovněž do podaného odporu odvolatel nic o tom, že by vozidlo neřídil a že se skutkový děj odehrál úplně jinak, než je uvedeno v oznámení přestupku, potažmo v popisu skutku vydaného příkazu, nic neuvedl. Řízení vozidla nezpochybňoval ani při ústním jednání dne 6. 1. 2022, naopak dokonce uvedl následující: *„K věci se nebudu na místě vyjadřovat (...) do 20.1.2022 provedu písemné vyjádření nebo se již vyjadřovat nebudu.“* Teprve po třech měsících od zahájení řízení odvolatel písemně uvedl svoji nynější skutkovou verzi, tedy, že policisté přijeli k vozidlu zaparkovanému na lesní cestě, které na místě zaparkovala jeho manželka, a on si pak na místo řidiče přesedl pouze proto, aby si odpočal a pootočil klíčkem v zapalování jen proto,

aby si mohl pustit rádio. Odvolací správní orgán k tomu konstatoval, že pokud by odvolatel vozidlo opravdu neřídil, nepochybně by tak stěžejní skutečnost zmínil již do oznámení přestupku, nejpozději pak při prvním ústním jednání. Postup, který odvolatel zvolil, kdy při jednání zůstal pasivní a se svojí verzí přišel až dodatečně v písemné podobě, sám o sobě vyvolává vážné pochybnosti o věrohodnosti jeho verze. Rovněž vysvětlení, proč si údajně přesedl na místo řidiče a pootočil klíčkem v zapalování, působí krkolomně, neboť si nepochybně stejně dobře mohl odpočinout na místě spolujezdce, aniž by se musel tísnit za volantem. Odvolatelova skutková verze, která nebyla uplatňována konstantně od okamžiku silniční kontroly a nepůsobí logicky, proto není sto zpochybnit věrohodné výpovědi policistů.

Také bylo uvedeno, že odvolatel svá tvrzení nejprve navrhoval doložit „písemnými svědeckými výpověďmi“ M. Š. a Ing. V. B. a odvolatelovy manželky, které sliboval doložit nejpozději do 15ti dnů od svého prvního písemného vyjádření ze dne 20.1.2022. U údajných svědků M. Š. a odvolatelovy manželky J. V. tak neučil doteď, u Ing. B. tak učinil až v odvolání dne 8.9.2022. Žalovaný dále konstatoval, že správní orgán I. stupně odůvodněně vyhodnotil, že svědecké výpovědi Ing. B. a V. V. nemohou přinést pro objasnění věci žádné nové skutečnosti, a proto je pro nadbytečnost neprovedl. S tímto závěrem se žalovaný ztotožnil, neboť z vyjádření samotného odvolatele ze dne 20.1.2022 plyne, že jmenovaní svědci neměli být silniční kontrole vůbec přítomni, neboť v rozhodné době měli být na houbách. Totožný závěr lze přijmout i na základě písemného vyjádření Ing. B., které odvolatel připojil ke svému odvolání, a v němž je uvedeno, že se od vozidla vzdálili cca na dobu 30 až 45 minut, v průběhu nich mělo dojít k silniční kontrole. Předložené písemné vyjádření Ing. B. nadto vůbec není v rozporu s výpovědi policistů, neboť tvrdil, že vozidlo opustili před pravotočivou zatáčkou, přičemž místo silniční kontroly bylo dle založených map za zatáčkou, přičemž policista uvedl, že vozidlo poprvé spatřil právě v momentě, kdy vyjelo ze zatáčky. Správní orgán I. stupně nemohl přistoupit k výpovědi M. Š., neboť odvolatel k němu neuvedl kompletní údaje nutné k jeho ztotožnění, adresu trvalého pobytu jmenovaného uvedl teprve nyní v odvolání, ale ani ten v rozhodné době nebyl silniční kontrole přítomen, proto jeho výslech byl nadbytečný jako v případě předešlých svědků. Následně bylo uvedeno, že se jeví navíc poněkud bizarní, aby odvolatel vyvinul dostatek snahy k tomu, aby si zajistil údaje od údajného náhodného svědka, ale nevynaložil dostatek úsilí na to, aby do oznámení přestupku tuto podstatnou skutečnost uvedl. Celá skutková verze odvolatele působí tak, že byla smyšlena až dodatečně poté, co se seznámil na prvním ústním jednání s podklady pro vydání rozhodnutí a potřeboval čas, aby nashromážděným podkladům upravil svá skutková tvrzení. Proto dospěl žalovaný k závěru o nadbytečnost výsledku svědků.

Žalovaný nepovažoval za podstatné, zda v průběhu silniční kontroly daným místem projížděla jiná vozidla a zda je policistka stavěla či nikoliv, neboť to nemá se skutkem, který je předmětem řízení nic společného a nepřehlédl, že ve svém prvním písemném vyjádření k věci hovořil odvolatel o 8 dalších stavěných vozech, zatímco v nyní posuzovaném odvolání již pouze o nejméně dvou vozech. Tvrzení policistů, že vůči sobě vozidla zastavila čelně a následně v průběhu silniční kontroly místem nějaká vozidla projela, se tedy vzájemně nevylučují.

Také bylo uvedeno, že fotografie místní pozemní komunikace procházející lokalitou „u Němých“ a „Tři trubky“ založená na č.l. 13 spisu má pouze dokládat, jakou povahu má místní komunikace v dané lokalitě, nezobrazuje přímo místo silniční kontroly, nebyla pořízena Policií ČR, nýbrž jako ilustrační stažena správním orgánem z veřejně dostupného

mapového webu www.maov.cz. Dále žalovaný uvedl, že zákon o provozu na pozemních komunikacích ani jiný obecně závazný právní předpis policistům neukládá při každé silniční kontrole provádět dechovou zkoušku. Pokud policisté nepojali podezření, že řídí vozidlo pod vlivem alkoholu a odvolatele řešili již za jiný závažný přestupek, nemuseli k dechovým zkouškám přistupovat. Uvedená skutečnost nenasvědčuje tomu, že by na odvolatele nehleděli jako na řidiče, jak odvolatel dovozuje. Též bylo uvedeno, že ve spise není ani zmínka o tom, že by policisté označili povolení k vjezdu do CHKO za neplatné a předmětem tohoto řízení není přestupek spočívající v porušení zákazu vjezdu daného dopravní značkou.

Závěrem bylo uvedeno, že žalovaný dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností, přičemž další odvolatelem navržené doplnění dokazování o výsledky jím navržených svědků či o jakékoliv jiné důkazy by bylo nadbytečné. Neshledal důvody

k aplikaci zásady *in dubio pro reo*, neboť žádné pochybnosti o skutkových zjištěních nepojal a konstatoval, že přezkoumal napadené rozhodnutí v plném rozsahu, přičemž neshledal žádné pochybení správního orgánu I. stupně, když vady vytýkané správnímu orgánu I. stupně prvním zrušujícím rozhodnutím byly v rámci nového projednání věci a nového rozhodnutí odstraněny, proto podané odvolání jako nedůvodně zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

5. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 31.1.2023** mimo jiné uvedl, že žalobce v žalobě doslovně opakuje svá skutková tvrzení obsažená v podání ze dne 19.1.2022 doručenému správnímu orgánu I. stupně dne 20.1.2022 a žalobní námitky se v podstatné míře shodují s námitkami odvolacími. Žalovaný proto odkázal na str. 9 a násl. odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že má nadále za to, že skutkový stav byl prokázán zjm. na podkladě dvou podrobných a věrohodných svědeckých výpovědí policistů, které jsou prosté rozporů jak vnitřně, tak navzájem a plně odpovídají zbylým podkladům pro vydání rozhodnutí, včetně těch, do nichž se měl žalobce možnost vyjádřit, tj. oznámení přestupku a oznámení o zadržení řidičského průkazu, s odkazem na závěry vyslovenými v rozsudcích NSS ze dne 27.9.2007, č. j. 4 As 19/2007-114, ze dne 29.8.2011, č. j. 8 As 13/2011-54 nebo ze dne 4.5.2017, č. j. 10 As 318/2016-46. Žalobce v daném případě pouze obecně tvrdil, že může jít o mstu ze strany policistů za to, že jeho manželka odešla od Policie ČR v době, kdy byl u policie podstav. Nikdy netvrdil, že by s danými policisty měla nějaké osobní spory apod., nehledě na to že jeho manželka silniční kontrole nebyla vůbec přítomna, což je ve věci nesporné. Osobní vztah policistů k žalobci nebyl žalobcem tvrzen a policisty byl vyloučen. Také bylo uvedeno, že nemůže tedy dojít k omylu ohledně toho, zda vozidlo jede po pozemní komunikaci, nebo je odstavené někde v lese. Je tedy vyloučeno, aby se policisté ohledně této stěžejní okolnosti zmýlili. Pokud by byla verze žalobce pravdivá, museli by policisté úmyslně lhát, čímž by se dopustili trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby, čemuž však nic nenasvědčuje. Proti věrohodným výpovědím policistů stojí skutková verze žalobce, která však ve správním řízení nebyla uplatňována konzistentně. V oznámení přestupku se žalobce zmiňoval o „místě zastavení“, z čehož lze dovodit, že byl hlídkou Policie ČR skutečně zastaven, tedy že vozidlo řídil. O tom, že by vozidlo neřídil, se do oznámení přestupku slovem nezmínil, přičemž v řízení připustil, že nic takového nenamítal ani slovně při silniční kontrole s tím, že nechtěl nikomu dalšímu způsobovat potíže. Žalobce však nic neuvedl ani v podaném odporu ani při ústním jednání konaném dne 6.1.2022,

kde se na výzvu správního orgánu odmítl k věci vyjádřit s tím, že ještě *zváží, zda se v dodatečně stanovené lhůtě vyjádří, nebo se již vyjadřovat nebude*. Žalobci lze přisvědčit, že jeho skutkovou verzi

nelze bez dalšího odmítnout proto, že byla uplatněna až v pozdější fázi řízení. Na druhé straně je však třeba konstatovat, že i v kontextu toho, kdy byla ta či ona klíčová skutková tvrzení uplatněna, lze dovozovat jejich věrohodnost. Jeví se totiž jako logické, aby se podezřelý z přestupku proti obvinění, které je dle něj v zásadním rozporu s realitou, ohradil již na místě do oznámení přestupku, jinak se jeho následná obrana může jevit v kontextu věci jako účelová (srov. např. rozsudky NSS dne 4.12.2013, č. j. 1 As 83/2013-60 nebo ze dne 10.9.2015, č. j. 4 As 164/2015-39). Rovněž nelze přehlédnout, že žalobce se k věci odmítl vyjádřit při ústním jednání a svá skutková tvrzení, na rozdíl od policistů uplatňoval zásadně písemně, zjevně proto, aby se vyhnul odpovědím na případné otázky správního orgánu, které by mohly věrohodnost jeho skutkové verze zpochybnit.

Také bylo uvedeno, že správní orgány nepřistoupily k výsledku svědků, neboť ti dle tvrzení žalobce i dle tvrzení policistů nebyli přítomni jak silniční kontrole samotné, tak ani prvotnímu kontaktu žalobce s policejní hlídkou, tudíž nemohou nic relevantně vypovědět ohledně

toho,

zda

v tuto dobu vozidlo jelo nebo stálo. Navíc Ing. B. uvedl, že žalobcovo vozidlo opustili před nepřehlednou zatačkou, zatímco policisté uváděli, že vozidlo poprvé spatřili, když vyjelo ze zatačky. Nelze proto konstatovat, že by výpověď Ing. B. byla v rozporu s výpovědí policistů. Ohledně nadbytečnosti výsledku mladistvého M. Š. byly uvedeny stejné skutečnosti jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 2.12.2022, jelikož ani on nebyl přítomen příjezdu policejní hlídky ani silniční kontrole samotné. Navíc žalobcova verze se sama o sobě jeví jako pochybná, když není vůbec zřejmé, proč by si měl žalobce za účelem odpočinku přeseďat z místa spolujezdce, kde má kvůli absenci volantů a pedálů řízení větší pohodlí, na sedačku řidiče a otočit klíčem v zapalování. Obecné tvrzení obsažené v žalobě, že „sedadlo se z nějakého důvodu takto snadno sklopit nedalo“, uvedené nevysvětluje, když je obecně známé, že ve vozidlech lze stejně snadno sklopit jak sedadlo řidiče, tak přední sedadlo spolujezdce.

Dle žalovaného se žalobci nepodařilo jeho námitkami vnést do zjištěného skutkového stavu pochybnosti, přičemž skutkový stav věci byl zjištěn v souladu s § 3 správního řádu. Nad rámec uvedeného žalovaný dodal, že žalobce si v řízení nepřebíral poštu, aby následně mohl zpochybňovat doručování písemností, z termínů ústních jednání se opakovaně omlouval, dostatečně nevymezoval údaje nezbytné ke ztotožnění jím označených svědků a nepředkládal důkazy, jež avizoval ke svým podáním doložit a jejichž provedení se domáhal (písemné svědecké výpovědi). Žalovaný nepřehlédl, že v řízení vedeném u Městského úřadu Tábor a následně u Krajského úřadu Jihočeského kraje pod sp. zn. ODSH 98983/2019/jary 1 S03 žalobce volil rovněž cestu různých obstrukcí, když si žádal doručovat písemnosti do Thajska, přestože sám odesílal podání, údajně sepsaná v Thajsku, z pošty Březnice a současně se snažil požadavkem na své osobní vyjádření po návratu z Thajska protáhnout řízení o dalších 7 měsíců (viz dokument na č.l. 23 spisu). I v tomto kontextu proto žalovaný hodnotil důkazní návrhy žalobce především jako obstrukční. Současně z dokumentu na č.l. 23 spisu plyne, že svého známého Ing. B. žalobce používá jako „universálního“ svědka ke zpochybňování věrohodnosti policistů v různých přestupkových řízeních, což samo o sobě vyvolává o jeho věrohodnosti značné pochybnosti. Závěrem žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, neboť námitky v žalobě nenasvědčují tomu, že by byla důvodná, souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání s tím, že v případě úspěchu nebude uplatňovat náhradu nákladů před soudem.

6. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 2.12.2022 i ve vyjádření žalovaného

ze dne 31.1.2023 odpovídají obsahu spisu. Podle doručky bylo napadené rozhodnutí ze dne 2.12.2022 doručeno žalobci fikcí dne 19.12.2022, právní moc 19.12.2022. Dále z vyplněného tiskopisu Oznámení (předání) přestupku (věci) ze dne 23.9.2021 vyplývá, že je tam uvedena adresa trvalého pobytu žalobce (X) a adresa pro doručování: X, a v části „Vyjádření osoby podezřelé ze spáchání přestupku“: Místo zastavení – lesní cesta (výjezd na místní komunikaci) a podpis žalobce. Ze založené doručky u rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 13.7.2022 zasláné žalobci na doručovací adresu vyplývá, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení a zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 18.7.2022 a do schránky byla vložena dne 1.8.2022 (*také bylo na doručence uvedeno: nevracet, vložit do schránky, uložit jen 10 dnů*). Dále ze založené doručky adresované do trvalého bydliště žalobce (X) vyplývá, že byla připravena k vyzvednutí dne 19.7.2022 a dne 2.8.2022 vložena do schránky. Odvolání žalobce datované 12.8.2022 ve Zvolenu proti rozhodnutí ze dne 13.7.2022 bylo zasláno dne 14.8.2022 ve 23:38:54 hod. z datové schránky Puškařství s.r.o., X, a doručeno Městu Rokycany dne 15.8.2022 v 6:00:30 hod. Žalobce byl následně vyzván k odstranění vady – chybějícímu podpisu, což jím bylo ve stanovené lhůtě odstraněno. Z výpisu z evidenční karty řidiče mimo jiné vyplývá, že ke dni 6.10.2021 měl žalobce 10 záznamů v přestupcích a jeden z nich se týká opatření z rozhodnutí Městského úřadu Tábor, kdy mu ve správním řízení byla uložena sankce pokuta 5000Kč a zákaz činnosti, tj. zákaz řízení motorových vozidel pro všechny skupiny od 31.8.2019 do 29.2.2020 (6 měs.) – rychlost mimo obec naměř. 161km/h, max.90km/h.; ŘP neodevzdán. Rovněž je založena kopie předmětného rozhodnutí Městského úřadu Tábor ze dne 1.8.2019 č.j. P 807/2018-Kre, kde v posledním odstavci je uvedeno: Řidičský průkaz je povinen odevzdat držitel řidičského průkazu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí podle odst. 1 (§ 94a) zákona č. 361/2000 Sb.

7. Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
8. Dle § 19 odst. 4 **správního řádu** „Nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení **správní orgán** doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož **správního orgánu** zahájena v budoucnu.“
9. Podle § 24 odst. 1 **správního řádu** „Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu

posledním dnem této lhůty.“

10. Dle § 83 odst. 1 správního řádu „*Odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.*“
11. Podle § 92 odst. 1 odst. 1 správního řádu „*Opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.*“
12. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů shora uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2022 i předcházejícího rozhodnutí ze dne 13.7.2022, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že jsou splněny podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, ale ze zcela jiných důvodů, než které uplatnil v žalobě žalobce.
13. Zdejší soud v návaznosti na znění § 19 odst. 4 správního řádu výše citovaného totiž nesdílí názor žalovaného, že odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 13.7.2022 bylo včasné. Z tiskopisu „Oznámení (předání) přestupku (věci)“ ze dne 23.9.2021 vyplývá, že je tam uvedena adresa trvalého pobytu žalobce (X) a jako adresa pro doručování: X, okr. Písek. Správní orgán proto postupoval správně, když písemnosti na tuto adresu zasílal a to, že je zasílal i na adresu trvalého bydliště žalobce bylo již nad rámec jeho povinností. Na doručovací adrese X ze založené doručky u rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 13.7.2022 zaslané vyplývá, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení a zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 18.7.2022 a do schránky byla vložena dne 1.8.2022 (*dále bylo na doručence uvedeno: nevracet, vložit do schránky, uložit jen 10 dní*). Tudíž poslední den lhůty 15 dnů k podání odvolání připadl na den 12.8.2022 a jelikož žalobce zaslal odvolání prostřednictvím datové schránky (viz výše) až dne 14.8.2022, bylo odvolání podáno opožděně. Žalovaný proto měl postupovat ve smyslu citovaného § 92 odst. 1 věta první správního řádu a odvolání žalobce sice datované 12.8.2022, ale zaslané prostřednictvím datové schránky až dne 14.8.2022, zamítnout jako opožděné. Soud podotýká, že ze znění citovaného § 19 odst. 4 správního řádu nevyplývá jiná možnost pro správní orgán ohledně doručování žalobci a záleželo toliko na žalobci, že uvedl Policii ČR jako doručovací adresu X a nikoli místo trvalého bydliště. Z tohoto důvodu nemá na posouzení včasnosti odvolání vliv ta skutečnost, že do místa trvalého bydliště byla písemnost doručena později a připravena k vyzvednutí dne 19.8.2022 a žalovaný počítal včasnost podaného odvolání s ohledem na doručování do trvalého bydliště žalobce, což nebylo správné s ohledem na znění § 19 odst. 4 správního řádu. Soud k tomu odkazuje na judikaturu NSS a to na rozsudek ze dne 9.2.2010 č.j. 2 As 68/2009-64 a ze dne 26.5.2016 č.j. 9 Azs 41/2016-48. Dle názoru soudu ohledně doručování písemností na doručovací adresu je judikatura souladná a stejně tak je zcela jasný obsah citovaného § 19 odst. 4 správního řádu, proto soud v této věci shledal v postupu odvolacího orgánu vady řízení spočívající v nesprávném závěru o tom, že odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 13.7.2022 vypravené dne 14.7.2022 bylo vyhodnoceno jako včasné a přípustné. Naopak dle názoru soudu s ohledem na zjištěné rozhodné skutečnosti výše uvedené bylo předmětné odvolání podáno opožděně.

14. Nad rámec soud také podotýká, že se ztotožňuje s názorem správních orgánů, že žalobce se snažil cestou různých obstrukcí, které vyplývají z obsahu správního spisu, protáhnout řízení či vzbudit dojem, že se nevyskytuje ve svém bydlišti či v ČR (*viz odvolání datované dne 12.8.2022 ve Zvolenu*), což je zřejmé i z písemných materiálů doručených správnímu orgánu I. stupně dne 12.10.2021, kdy odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Tábor bylo učiněno prostřednictvím manželky J. V. a datováno 30.8.2019 v Ring Road 61 Moo 1, ale podepsáno žalobcem a předáno k doručení dne 2.9.2019 Poště Březnice. Stejně tak v řízení před Městským úřadem Tábor i v odvolacím řízení před Krajským úřadem Jihočeského kraje, jehož rozhodnutí ze dne 27.11.2019 nabylo právní moci dne 12.12.2019 (*odvolání bylo zamítnuto jako opožděné*), si žalobce nevyzvedával zaslané písemnosti, jak je patrné z kopií připojených doručenek.
15. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2022 zrušit pro zjištěné vady řízení ve smyslu § 78 odst. 1 věta první s.ř.s., dle něhož je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. V této věci soud shledal vady řízení v tom, že žalovaný vyhodnotil podané odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. jako včasné, ač bylo podáno opožděně, tj. po uplynutí zákonné lhůty k podání odvolání (*viz obsah poučení uvedené na rozhodnutí ze dne 13.7.2022*).
16. Soud sice napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2022 zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému (**výrok I. rozsudku**) ve smyslu § 78 odst. 4 s.ř.s., avšak ze zcela jiných důvodů, než které uplatnil v žalobě žalobce. V dalším řízení žalovaný vázaný právním názorem soud (§ 78 odst. 5 s.ř.s) rozhodne znovu v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu o odvolání žalobce, které ale bylo podáno opožděně, jak uvedeno shora.
17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 7 s.ř.s., v němž je stanoveno, že jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává. Protože rozhodnutí žalovaného nebylo zrušeno ve smyslu žalobních námitek žalobce, ale ze zcela jiných důvodů, v čemž soud shledal důvody zvláštního zřetele hodné, proto náhrada nákladů řízení nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

Plzeň 4. října 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně